

stytte; men naar der ikke er Fare for dens Bestaaen, saa er det det rette Sieblik til at lade Bestyrelsen bortfalde. Naar der er blevet talt om de store Udgifter, der skulde være forbundne med Medlæggelsen, saa regner den høitærede Rigsdagsmand overmaade meget feil. Han sagde: vi miste Skolepengene, men derimod maae vi give Bortpenge eller Pensioner til Lærerne, og vi faae ikke Andet end Fordegsset, og hvad man kan faae ind ved Ubleie af Localet. Men man kunde jo ogsaa sælge; Byggepladserne ere i stor Verdi, og her er netop en prægtig Byggeplads, som kan udbringes til 14 à 16 Rd. pr. Kvadratalen, dette er ikke Spøg, — saa er der Muurstenene, og der er jo ogsaa en stor Gaardsplads. Saa glemmer det ærede Medlem derhos een Ting, som vi ogsaa faae, nemlig de 7000 Rd., som vi slippe for at give ud. Dette maa han endelig ikke glemme: de 7000 Rd., som Staten skylder til, faaer den virkelig, forsaavidt som den slipper for at give dem ud, og dem kan den jo anvende til Bortpenge og Pensioner. Det var virkelig en ubillig Betragtning, som den ærede Rigsdagsmand gjorde gjældende mod de private Skoler, naar han sagde, at det kun var i de 2 sidste Aar, at de stode under den omtalte Tvang, saa at de altsaa havde deres Frihed med Hensyn til alle de foregaaende Aar. Jeg har hørt mange vigtige Betragtninger om Skolevæsenet, men Måge til denne har jeg albrig hørt. Hvorledes skulde de kunne indrette sig i de 2 sidste Aar paa samme Maaade, som de andre, naar de ikke hele Tiden havde handlet saaledes, at de kunde modtage de lærde Skolers Program, hvorledes skulde de bære sig ad med pludselig i de to sidste Aar at træde over fra een Underviisningsmethode til en anden? Nei, de blive nødt til at arbejde paa samme Maaade som de offentlige Skoler. — Jeg maa bestændig fastholde, at det, at Skolepengene stige i de andre Skoler og ville vedblive at stige, vil foraarsage, at man endnu i lang Tid vil gaae til Metropolitan-skolen. Folk vide ikke ret De-

sted om Forholdet ved Skolen; man kommer hen og taler med Rectoren, det er en overmaade rar Mand at tale med, og saa troer man, at det er en udmærket Skole; det er ikke Hensigten at faae fri Skolegang, men kan man faae det, saa tager man det med. Man kan ikke med Hensyn til Tilstrømningen slutte fra det ene Aar, der blev nævnt, og det gjør man heller ikke i andre Tilfælde. Det er slet ikke nogen stor Tilstrømning, der finder Sted, men at det tager sig saaledes ud, ligger deri, at Metropolitan-skolen optager saa Faa. Man maa huske paa, at vi have Skoler med 600 Elever, medens Metropolitan-skolen kun tager 200. Sagen er den, at i de senere Aar er det blevet udbredt i langt større Kredse, end det tidligere har været Tilfældet, at Folk lade deres Sønner blive en saadan Underviisning tildeel, det vil sige, at der i Forhold til Folkemængden er langt flere Børn, der modtage en saadan Underviisning nu end tidligere. Der-til kommer, at Folkemængden ogsaa er tiltaget i betydelig Grad, saa at der alene af denne Grund maatte være kommet flere. Saaledes kan man meget let forstaae, at en Skole, der hidtil har hødt saa store Fordele, kan faae en saadan Tilstrømning, at den kan have noget over 200 Elever og holde dette Tal vedlige. Jeg troer ogsaa, at det var den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds, der raadebde os til at vente, indtil det hele Skolevæsen kunde blive omordnet. Men naar vi finde en saadan Modstand imod et Skridt, som dog fra alle Sider indbrømmes ikke at være saa farligt, saa gad jeg nok vidst, hvorledes det vilde gaae, naar vi toge det Hele for. Vi kom da vel til at vente ligesaa længe som Bonden, der stod og vilde vente, indtil Floden var løben bort. Jeg troer ikke, det kan nytte at henwise os til at vente; det vilde være, ligesom om man, naar man vilde have et Taarn revet ned, da ikke vilde tage een Steen ad Gangen, men vente indtil der kom En, der kunde rive det Hele ned paa eengang. — Hvad angaaer de 60 pCt. af Disciplene, der vare